

Der skrives i disse dage bekymret fra mange sider om den kopiering, der finder sted både af leksika, edb-programmer, musik osv., fordi man har mulighed for uproblematisk i fuld digital kvalitet at kopiere ved hjælp af disse nye cd-rombrændere. Vi ved, at der i denne jul i Japan som den største slagvare inden for radio- og tv-branchen er såkaldte dvd-maskiner. Jeg skal spare Folketinget for det engelske navn, men blot meddele, at det handler om, at man på den skive, som i dag af mange betragtes som en musik-cd, er man altså i stand til at lagre op til 17 gange så mange informationer som hidtil. Den teknik sælges nu i Japan. Når den teknik kommer på det danske marked, forventeligt i løbet af foråret, så er det ikke kun cd-rom, musik og andet, der bliver kopieret, men så vil det være muligt at kopiere hele spillefilm.

Og hvad så? Hvad siger ophavsretsloven så om det? Den siger i hvert fald, at piratkopiering og salg på gymnasier og handelsskoler osv. ikke er tilladt; men der opstår altså en række problemer, når man er i stand til via sin computeropkobling til internetforbindelser til østasiatiske lande – ja, vi behøver ikke at gå længere end til USA, hvor synet på ophavsret er et andet end i Danmark – at, som det hedder på nudansk, downloade hele spillefilm og alt mulig andet i fuld digital kvalitet. Nu er det ikke længere spørgsmålet om, at man så nødvendigvis skal have plads på sin computerharddisk til det, nu kan man downloade det på disse såkaldte dvd-plader. Det bør Folketinget tage en diskussion om. Det giver en kæmpe udfordring for hele vores såkaldte nordiske syn på ophavsret.

Til det konkrete: Vi kan kun tilslutte os, at disse tvangslicensordninger, som Fremskridtspartiet har været modstandere af, nu bliver til aftalelicens i stedet for. I den forbindelse vil vi i udvalgsarbejdet have undersøgt, hvilke ændringer det giver i det absurde paradoks, at folk, der betaler tv-licens til Danmarks Radio og TV 2, hvis de er koblet på kabel-tv betaler til det en gang til via Copy-Dan-afgiften. Hidtil har argumentet for, at det skulle være sådan, netop være tvangslicensordningen, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet prøve at finde ud af, om det paradoks nu bliver ændret.

Med hensyn til spørgsmålet om de syns- og hørehandicappede har det Fremskridtspartiets absolutte og fulde tilslutning, at vi gør alt, hvad vi kan for at lette en i forvejen svær hverdag for disse medborgere, og hvis den nye digitale teknik giver dem nogle ekstra hjælpemidler, så skal

ophavsretsloven ikke lægge hindringer i vejen for, at de kan få glæde af musikværker, tekster osv.

Så er der spørgsmålet om nedlæggelse af Den Kulturelle Fond, fordi den ikke længere har nogen berettigelse. Det skal Fremskridtspartiet også give sin fulde støtte.

Til sidst er der det fjerde element – eller det, der er det andet element i ministerens forslag – om de kunstneriske ophavsretshavere og deres rettigheder til videogrammer og fonogrammer. Der må jeg sige, at det er vores vurdering, at man går den forkerte vej. Jo strammere regler vi laver i Danmark, jo mere fristende bliver det for folk at hente tingene fra andre himmelstrøg, hvor man ikke har nær så restriktiv en ophavsretslov, som vi har i Danmark. Vi tror ikke på, at dette her er til gavn for kunstnerne. Vi frygter tværtimod, at det kan betyde, at kunstnerne bliver fravalgt til fordel for kunstnere, som har deres produkter liggende tilgængeligt i det store udland.

Det sidste, jeg vil sige omkring disse ophavsretlige aspekter, er, at vi tror, ligesom den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, at vi allerede i næste folketingssamling kommer til at vende tilbage til ophavsretsloven. Den teknologiske udvikling går ganske enkelt så hurtigt, at vi bliver tvunget til det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er som altid, når vi behandler spørgsmål om ophavsret, kompliceret stof, ligesom forholdet mellem brugerne og ophavsretshaverne altid er en balance. For Enhedslisten er der dog ingen tvivl om, at nuværende ophavsretshavere bør vægtes.

Jeg skal samtidig beklage, at de indkomne høringssvar ikke er tilgået ordførerne. En tidligere udsendelse af høringssvarene ville lette lovgivningsarbejdet og klarlægge de problemstillinger, der findes.

Så vidt vi forstår det, indeholder det foreliggende forslag flere elementer, som vi er for, og noget, vi er imod.

Vi er tilhængere af forslaget på de områder, hvor der sker en præcisering af rettighedshaverens rolle i forbindelse med spredning og udlån af værker i erhvervsøjemed.

Vi støtter samtidig, at handicappede og svagtseende grupper kan drage fordel af en ny digital teknik. Men vi forstår ikke, at de svage grupper i samfundet skal nyde godt på bekostning af andre svage grupper i samfundet, nem-